

Wat doe jij hier?

(Bijverdiensten)

Vrolijk eigentijds en actueel toneelspel
in vier bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT DOE JIJ HIER? (bijverdiensten)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2008 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Krantenbericht: De Telegraaf, Noordhollands-Dagblad, van donderdag 10 januari 2008.

Jij hier?!

WARSCHAU, donderdag
Een Poolse man kreeg bij een bezoek aan een borddeel de schok van zijn leven: hij trof zijn vrouw aan onder de werkneemsters. „Wat doe jij hier?” vroeg de verbouwereerde man haar. De vrouw zou wat bijverdienen, maar had tegen haar man verteld dat zij dat in een winkel in een dichtbijgelegen stad deed.

Het stel dat veertien jaar getrouwd is geweest, gaat nu volgens de Poolse krant Super Express scheiden.

PERSONAGES/ROLLEN:

Gea Molenvaart - een huisvrouw. Later heet Gea "Babette". Gea is een vrouw tussen de 25 en 45 jaar.

Wim Molenvaart - haar man. Wim is een enorme sportfanaat, zowel actief ("joggen") als passief (kijken). Wim is commissienair (een soort vertegenwoordiger) in bloembollen. Wim is ook tussen de 25 en 45, kan ook iets ouder zijn.

Anton de Nijs - zijn werkgever, een rijke bollenboer. Een vrolijke joviale kerel van middelbare leeftijd, bewust vrijgezel en genietend van alle goede gaven des levens.

Joke Overeem - de buurvrouw van Gea en Wim. Joke is tussen de 25 en 45 jaar. Later in het stuk draagt Joke de naam "Mandy".

Bert Overeem - haar man. Bert werkt op een zuivelfabriek als algemeen medewerker. Hij zit in dezelfde leeftijdscategorie als Gea, Wim en Joke.

Zwarte Mien - bordeelhoudster. Een wat oudere, door het leven getekende vrouw "uit het leven". Is wat cynisch en flegmatiek.

Katja - een "parttime-dame-van-plezier". In het dagelijks leven is Katja politieagente, maar ze moet er wat bijschnabbelen, want van alleen bonnen uitschrijven kan de kachel niet branden. De werkelijke naam van Katja blijft in nevelen gehuld. Leeftijd tot 55 jaar.

Bella - een zeer vrolijke en rondborstige dame, die haar functie als gezelschapsdame ruim interpreteert en overal "rond" voor uitkomt. Ongeveer zelfde leeftijdscategorie als Gea. Bella houdt van een ravijndiepe décolleté.

Mara - een prostitué-uit-roeping. Zij vindt dat haar functioneren bijdraagt tot een veiliger en vreedzamer wereld. Soms een beetje wazig, maar dat kan van de wiet komen. Is al wat ouder, ideeën stammen uit de jaren '70 van de 20e eeuw.

Peggy - de jongste van het stel. Heeft een duidelijk wereldbeeld: de hele wereld is gek en alle mannen zijn viezeriken. Wil dit werk tot haar 50e blijven doen en gaat dan een hotel in Spanje beginnen.

DECORS:

Een huiskamer, normaal bemeubeld. Stijl maakt niet veel uit, het kan oubollig zijn of ultra-modern, er moet wel een pc met beeldscherm (eventueel laptop en een telefoontoestel, mobiel of vast, op het toneel aanwezig zijn). Zet niet teveel op het toneel: de mensen komen voor een toneelspel, niet voor een verhuizing.

VOORTS:

Een bordeel. Klassiek ingericht, je moet meteen zien "dit is een bordeel". Veel rood pluche, nepkristal, een barretje, een paar crapeautjes of fauteuiltjes, eventueel een chaise-longue. Een telefoon, liefst wit met goud en zeer opzichtig. Op- en afkomsten via de coulissen. De regisseur kan beslissen met deuren te gaan werken, maar dat wordt weer zo'n getimmer. En alleen het spel telt!

EERSTE BEDRIJF

Decor: de huiskamer van Gea en Wim. Een eettafel met twee eetkamerstoelen, een fauteuil, eventueel een grote groene plant. Als het doek opgaat zit Gea aan de tafel, front zaal. De tafel staat iets links op het toneel. Gea is normaal modern gekleed. Ze bestudeert een aantal papieren (rekeningen), tikt driftig op een zakrekenmachine. Schudt haar hoofd.

Gea: *(geïrriteerd)* Doe ik het nou wéér fout? *(bladert in de papieren, begint opnieuw met de rekenmachine. Ze prevelt en mompelt)* Eens even kijken... ja... ja... en dat erbij... Ja, zie je wel. Niets fout. Gewoon teveel. Of te weinig, het is maar hoe je het bekijkt. *(van rechts komt haar man Wim opdraven, in een super flitsende sportoutfit, die zeer aan je ogen doet. Zweetband om het hoofd, sportmaillot, flitsend sportjack met opdruk, opvallende sportschoenen. Vrolijk)*

Wim: *(terwijl hij op de plaats blijft knieheffen en allerlei rek- en strekoefeningen doet)* Wat moet ik bekijken?

Gea: *(kort, reikt hem een papier toe)* Mijn huishoudboekje. En houd op met dat eeuwige gedribbel van je, ik krijg er wat van.

Wim: *(blijft energiek bewegen, gooit schouder- en nekspieren los)* Wat is er aan de hand met jouw huishoudboekje?

Gea: Met mijn boekje niets, maar met ons uitgavenpatroon wél... We komen niet uit.

Wim: Staan we rood?

Gea: We staan p u r p e r , en dat al zowat een jaar. Maar ik zou echt niet weten hoe we verder moeten bezuinigen... Jij verdient gewoon te weinig en alles is peperduur.

Wim: Zó slecht verdien ik toch niet?

Gea: *(sarcastisch)* Nee, een handelsreiziger in bloembollen verdient een wereldsalaris.

Wim: *(ernstig en uit de hoogte)* Ik ben c o m m i s s i o n a i r !

Gea: Ja, het klinkt héél indrukwekkend, maar je baas Anton heeft er in geen vijf jaar een cent bij gedaan.

Wim: *(aarzelend)* Tja, 't gaat niet zo best in de bollen...

Gea: Ach ja, natuurlijk... Dáárom heeft Anton de Nijs, jouw baas, verleden jaar dat landhuis gekocht met zwembad, paardenstallen en een tennisbaan... Omdat het niet zo goed gaat.

Wim: (*hulpeloos*) Ja, wat moet ik dan...

Gea: Opslag vragen. En wil je nu stoppen met dat stomme gewiebel? Dat werkt op m'n zenuwen.

Wim: Ik wil in vorm blijven. In "shape"! Een gezonde geest in een gezond lichaam!

Gea: Een beetje minder kan ook wel... En al dat gesport van jou, kan dat niet een versnelling lager? Het kost dat het barst.

Wim: Op deze manier blijf ik in een perfecte conditie, goed gezond, nooit ziek en dat scheelt een hoop dokterskosten. Bewegen is goed voor een mens.

Gea: Neem een krantenwijk, dan beweeg je volop en het brengt nog wat op ook.

Wim: Dan moet ik zo ontaard vroeg m'n bed uit...

Gea: Dan neem je een avondwijk. Of beter, je neemt er twee. En lekker groot, zo eentje die je dravend kunt behappen. Snijdt het mes aan twee kanten.

Wim: (*beetje de pest in*) Jij zou natuurlijk óók eens kunnen denken aan een baantje, mevrouw de huisvrouw... Jij hebt van je leven nog nooit één dag betaald werk verricht...

Gea: (*spottend*) Ze zien me aankomen met m'n diploma huishoudschool van zoveel jaar terug... (*zuchtend*) Toen ik met zestien jaar van school kwam, kon ik meteen thuis op het bedrijf meewerken... Zes dagen per week de kas in, chrysanten stekken enzo... En evengoed ging m'n vader failliet. En toen m'n ouders kort na elkaar overleden, waren er alleen maar schulden.

Wim: (*een beetje trots*) En toen kwam ik, de prins op het witte paard.

Gea: (*toegevend*) Ja, en het ging ook best goed, de eerste jaren.... We konden zelfs wat sparen, we konden dit huis kopen, we konden op vakantie, noem maar op... Maar écht Wim, ik zit me suf te rekenen, maar het is niet te doen. Er moet meer geld binnen komen. (*er wordt gebeld*)

Wim: Ah, de jongens van de joggingclub... Schat, ik moet er vandoor... (*geeft haar vluchtig een kus, gaat heftig knieheffend en dravend links af*)

Gea: (*tot de zaal*) Ach, het is een beste man hoor... Daar niet van... Maar hij is zó sportverslaafd... Joggen, roeien, fietsen, schaatsen... Gelukkig heb ik 'm van skiën en golfen af kunnen houden, dat zijn wel van die dure sporten... Tja... 't Is z'n lust en z'n leven... (*bekijkt zuchtend de papieren*) Deze maand wéér vijfhonderd euro in de

min... Ik snap het niet... Buurman Bert werkt als klusjesman op de zuivelfabriek en Joke hoor ik nóóit over geldproblemen... Zouden ze zó goed verdienen in de zuivel? O nee, wacht even... Joke werkt er bij! Ja, sinds een maand of wat... En wat zei Joke nou laatst in de supermarkt tegen me? Ze konden nóg wel iemand gebruiken? *(resoluut)* Ik bel Joke op... *(voegt de daad bij het woord)* Joke? Gea hier... Hallo... Heb jij zin in een bakkie? Leuk, kom dan... Zet ik even koffie. *(Gea weer hoofdschuddend met de papieren voor zich. Bel, gaat. Gea links af, komt terug met Joke. Joke gaat in de fauteuil zitten)*

Joke: *(kijkt rond)* Heb je nou nog steeds die ouwe meubelen?

Gea: Ik zet de senseo even aan. *(Gea links af)*

Joke: Ja, dat is wel makkelijk... Hebben we bij ons op de zaak ook.

Gea: *(van links weer op)* Ja, da's onze laatste "dure" aanschafft... Meid, ik red liet niet meer... Wim denkt alleen maar aan sport en z'n salaris staat al jaren stil... We komen niet meer uit.

Joke: Ja, dat ken ik.

Gea: Dus jij nam er een baantje bij?

Joke: *(minzaam)* Inderdaad.

Gea: Wat doe je precies?

Joke: *(aarzelend)* Eh... Ik werk in een avondwinkel.

Gea: *(verrast)* Verroest... Zijn die dan hier?

Joke: *(weer aarzelend)* Eh... nee. Die zijn alleen in de grote stad.

Gea: Alkmaar... *(of een andere provinciestad, dat ligt eraan waar het stuk gespeeld wordt)*

Joke: *(in de lach schietend)* Nee, kind... Amsterdam. *(of anders de provinciehoofdstad van de provincie waar het stuk gespeeld wordt)*

Gea: *(bewonderend)* Iedere avond? Da's ook zwaar, zeg... En ongezellig voor je man Bert... Zit die iedere avond alleen!

Joke: Alleen op donderdag-, vrijdag- en zaterdagavond. En Bert vindt het prima.

Gea: Een soort supermarkt? Levensmiddelen enzo?

Joke: *(aarzelend)* Eh... nou nee... Dat niet precies.

Gea: O, kunst! Een soort galerie! Ja, daar heb ik van gelezen in de krant.

Joke: Waar blijft m'n koffie? Zwart graag, ik moet 'n beetje om m'n figuur denken, daar houden de klanten van.

Gea: *(links af om koffie te halen, komt weer terug met twee senseokopjes)* Kleding! Een kledingboetiek! *(geeft Joke haar kopje,*

die ruikt aan de koffie, trekt een vies gezicht, neemt héél voorzichtig een piepklein slokje, trekt een nog viezer gezicht)

Joke: Tjessis, Gea... Wat voor een pads gebruik jij? Gemalen kamelenmest?

Gea: *(kleintjes en bedremmeld)* Die goedkope... Eigen merk...

Joke: *(gruwend)* Brrrr... Daar krijg ik compleet het zuur van.

Gea: *(heftig)* Ja, ik zou ook wel eens die lekkere, die dure willen kopen... Altijd en eeuwig dat geschipper om nog enigszins rond te kunnen komen... Van alles het goedkoopste, het goedkoopste vlees, de goedkoopste groente, het goedkoopste broodbeleg... Alles op een koopje!

Joke: *(kalm)* Ja, daar is geen aardigheid aan, dat begrijp ik tenvolle.

Gea: *(pissig)* En Wim is te schijterig om opslag te vragen.

Joke: *(lachend, zet haar kopje vér van zich af)* Dan krijgt hij er twee tientjes bij in de maand... Daar ben je toch ook niet mee gered...

Gea: *(nieuwsgierig)* Verdient dat een beetje, werken in zo'n galerie?

Joke: *(verbaasd)* Galerie?

Gea: Waar jij werkt... Of is het in een boutique? Kleding en zo?

Joke: *(nadenkend)* Een boutique... kleding... Ach ja... Het is maar hoe je het bekijkt. Ik werk op provisiebasis.

Gea: *(bewonderend)* En dat verdient?

Joke: Ik mag niet klagen... Soms wel zo'n vijfhonderd euro!

Gea: *(enthousiast)* Kijk, dat bedoel ik nou! Vijfhonderd erbij in de maand, daar zou ik mee uit de brand zijn!

Joke: *(spottend lachend)* Vijfhonderd in de maand? Kind, laat naar je kijken...

Gea: *(vol verwonderde verbazing)* Per week dan?

Joke: *(nonchalant)* Per avond.

Gea: *(neemt net een slokje koffie, verslikt zich van verbazing, hoestend en proestend)* Wat?!?!

Joke: *(minzaam knikkend)* Zie je nu wel... dat bocht is niet te drinken.

Gea: *(hijgend)* Per avond! Wat zet je dan wel niet om?

Joke: Luister, lieve Gea... *(wordt onderbroken door gestommel en kreten in de coulissen. Wim strompelt binnen, ondersteund door Bert Overeem en Anton de Nijs. Bert Overeem casual gekleed. Anton de Nijs in een chique pak met mooi horloge, pochette, dure manchetknopen. Wim is zwaar geblesseerd aan z'n linkerbeen. Hinkt en vergaat van de pijn)*

Wim: *(kermend en kreunend)* Auwauwauw... Ik s t e r f van de pijn...

Bert: Ik zie 'm zo de deur uit komen, achter dat groepje joggers aan...

En op de hoek gaat-ie door z'n hoeven...

Wim: *(angstig)* Ik heb vast m'n been gebroken!

Gea: *(geschrokken)* Lieve hemel... Hoe kan dat nou? *(ze zetten Wim behoedzaam in de fauteuil waar eerst Joke in zat)*

Anton: En ik kwam net aanrijden... Ik wilde even met jullie praten... *(kijkt Joke aan)* Hee, verrek, Mandy... Wat doe jij hier?

Joke: *(vriendelijk, minzaam, maar gereserveerd, en volstrekt afwijzend, schudt Anton de hand)* Mijn naam is Joke Overeem, de buurvrouw van Gea en Wim... *(wijst op Bert)* En dat is mijn man Bert Overeem... En ik ken U niet. *(dit laatste zeer nadrukkelijk)*

Anton: *(enigszins van zijn stuk gebracht)* O, maar ik... Ik zou toch zweren... Dan hebt U beslist een dubbelgangster!

Joke: *(vriendelijk doch zeer gedecideerd)* Dat hoor ik wel meer. Ik heb nogal een algemeen gezicht.

Wim: *(pijnlijk kreunend, zit in de fauteuil)* Auwauwauw... Wat doet het een zeer...

Bert: Ik denk dat je een zweepslag hebt. Een gescheurde spier in je kuit.

Wim: *(klagelijk)* Hoe kom ik dáár nu weer aan...

Joke: Hoe kom je er áf, dat is meer de vraag.

Anton: *(zuur)* Dat wordt zeker ziektewet?

Gea: *(verbaasd en geïrriteerd)* Dat zie je toch zelf?! Hij kan amper lopen!

Anton: *(verveeld, de pest in)* Ja, natuurlijk... Dat krijg je nou van al dat idiote gesport... En de werkgever mag weer het salaris doorbetalen, en mijnheer hier zit lekker thuis.

Bert: *(tot Gea)* We leggen 'm even op bed in de logeerkamer... De trap op naar jullie slaapkamer lijkt me niet zo'n goed idee... Kleden we 'm even uit en dan kijken we wel verder... Ik ben in dienst hospik geweest, ik heb er een beetje kijk op. *(Bert en Gea ondersteunen een zwaar steunende en kreunende Wim uit de fauteuil en gaan met z'n drieën rechts het toneel af. Anton en Joke blijven achter op het toneel, Anton duidelijk zenuwachtig, trommelend met z'n vingers op tafel, niet op z'n gemak. Joke ijzig)*

Anton: *(nerveus tot Joke)* Dat ik U nu zo maar voor iemand anders aanzag, ha ha ha...

Joke: *(lieflijk doch kil)* Ja, ha ha ha ha... *(even ijzige stilte op het toneel)*

Anton: Wim werkt voor mij. Op mijn bedrijf.

Joke: *(nonchalant en afwezig, niet geïnteresseerd)* Ah...

Anton: Ik zit in de bloembollen. Anton de Nijs is mijn naam. Van De Nijs Bloembollen, zeker wel eens van gehoord?

Joke: *(bekijkt vol belangstelling haar vingernagels, kijkt Anton amper aan)* Nee.

Anton: *(ijverig)* Een hele grote export firma, ik ga binnenkort fuseren.

Joke: *(koel en kort)* Zo.

Anton: *(wat verlegen en zenuwachtig)* Tja, en dat houdt voor Wim in... hoe zal ik het zeggen... We gaan steeds meer doen via internet, en per E-mail... We sturen catalogussen over de hele wereld... Ha ha ha... Tja... Er komt eigenlijk geen mensenhand meer aan te pas, dus een commissionair, een vertegenwoordiger... tja... Die heb je eigenlijk niet meer nodig.

Joke: *(zuinig)* Ach...

Anton: Wim is mijn commissionair.

Joke: Kijk. Dus Wim staat op straat?

Anton: *(overtuigend)* Nee nee nee, natuurlijk niet! Hij is nu ziek! En zieke mensen ontsla je niet!

Joke: *(sarcastisch)* U wacht nog drie maanden en dan staat hij op straat. Met een riante afvloeiingsregeling, mag ik aannemen? Een gouden handdruk?

Anton: *(fronsend, verbouwereerd)* Een gouden handdruk? Hoezo?

Joke: *(fijntjes)* Wim is in de veertig... Wat ze noemen een "ouwe lul"... Die komt nergens meer aan de slag. Dat weet iedereen.

Anton: *(afwerend)* Ach, een goed ré-integratiebureau...

Joke: *(minzaam)* Kost handenvol geld en levert niets op, mijnheer de Nijs... Mijnheer de Nijs... Nu ik goed nadenk, meen ik dat ik U tóch wel eens ergens gezien heb... 's Middags... of 's Avonds... Meest in de avond, dacht ik...

Anton: *(zenuwachtig slikkend, zenuwtic rond oog en mond, angstig)* O ja...?

Joke: *(hem strak aankijkend)* Ja! U komt altijd voor een speciale behandeling!

Anton: *(zeer geschrokken, kijkt op z'n horloge)* Ach jee, al zo laat al? Ik moet er nodig eens vandoor... *(maakt aanstalten om op te staan, Joke verhindert dit door schrijlings op z'n schoot te gaan zitten)*

Joke: *(gemeen lachend)* Blijf nog even... Anders heb je toch óók niet zó'n haast?

Anton: *(is volstrekt niet op z'n gemak)* Pardon, ik begrijp niet...

Joke: En natúúrlijk kén ik jou, Anton de Nijs... En jouw firma, die binnenkort fuseert met dat bedrijf uit Staphorst... Wéét jij dat ze daar héél streng zijn en niets moeten hebben van allerlei, hoe zal ik het zeggen... a v o n t u u r l i j k e escapades?

Anton: *(angstig)* Ik moet nu toch echt weg!

Joke: *(verlaat zijn schoot)* Natuurlijk, dat begrijp ik... Zaken, niet waar? Maar ik denk dat er in Uw nieuwe onderneming bést een mooie arbeidsplaats voor mijn lieve buurman Wim Molenvaart te creëren is, dacht U ook niet?

Anton: *(staat op, is in het nauw gebracht, heeft het ook zeer warm, ademt wat gejaagd)* Dat zou best eens mogelijk kunnen zijn...

Joke: *(fijntjes)* Met daaraan gekoppeld een forse salarisverhoging, want zó breed hebben ze het hier niet.

Anton: *(gedwee, schor)* Jawel, mevrouw.

Joke: *(hem liefjes toeknikkend)* Dan wens ik U goede zaken... Dag mijnheer de Nijs!

Anton: *(zenuwachtig half struikelend links het toneel af)* Zeker, mevrouw... Uitstekend, mevrouw... Ik zal er voor zorgen, mevrouw... Mijn beste wensen aan de Heer en Mevrouw Molenvaart... Ik kom wel weer eens aan om te zien hoe het met Wim gaat...

Joke: *(kijkt hem vergenoegd na)* Héérlijk, zo'n begripvol mens... *(Bert en Gea van rechts op, in druk gesprek gewikkeld)*

Bert: Hij moet echt even naar het ziekenhuis... Ik breng hem even met mijn grote auto, daar kan-ie languit in... Da's geen doen in dat karretje van jullie.

Gea: O, als je dat zou willen doen... Moet ik een pyjama meegeven, en een tandenborstel, voor als-t-ie moet blijven? *(kijkt verwilderd in het rond, ziet alleen Joke)* Waar is mijnheer de Nijs?

Joke: *(vrolijk)* Wég... Zaken, begrijp je... Zo'n man heeft het van 's morgens vroeg tot vooral 's avonds laat loeidruk!

Bert: Wat kwam hij eigenlijk doen?

Joke: Wim krijgt een andere baan... én opslag, denk ik.

Gea: *(blij)* O, dat zou fijn zijn... *(bedrukt)* Maar we hebben ook nogal wat schulden...

Joke: *(tot Gea)* Daar praten we straks over... *(tot Bert)* Lijkt me een goed idee, Bert... Breng jij Wim even weg... Ik heb nog wat te bespreken met Gea hier. *(Wim links af. Gea gaat zitten)*

Gea: Wat een consternatie...

Joke: *(gaat tegenover haar zitten)* Het komt best goed... Schat, luister. Als jij wat bij gaat verdienen, ben je ook zó van die schulden af.

Gea: *(verbaasd en licht wanhopig)* Maar ik kán niets!

Joke: *(beslist)* O, jawel, jij kan genoeg. Jij kan zát wat anderen helemaal niet kunnen. Zo ben ik ook begonnen, nou, ik was in drie avonden ingewerkt en toen begon het te lopen.

Gea: *(niet begrijpend)* Lopen?

Joke: *(geduldig)* Nee, je hoeft er helemaal niet bij te lopen... *(lachend)* Alsjeblieft zeg, je ziet wat er van komt... Nee, we tippelen niet.

Gea: *(verbaasd)* Tippelen? *(Bert van links op, met twee krukken in z'n hand)*

Bert: *(lachend)* Kijk, ik wist dat ik ze nog had! *(tot Joke)* Nog van jou vader, weet je nog wel?

Joke: *(lachend)* Verdraaid, ja! Waar stonden die dan? Vader is al meer dan tien jaar dood!

Bert: *(lachend)* In het tuinhuisje! Maar kom, ik zal die arme hinkepink eens ophalen, dan gaan we naar het ziekenhuis. *(loopt rechts het toneel weer af. Gea en Joke kijken hem na)*

Gea: *(tot Joke)* Maar wat doe je nou toch voor werk?

Joke: *(plechtig en liefjes)* Lieverd... ik e n t a m e e r .

Gea: ????????

Joke: Ik ben een soort van hostess.

Gea: *(verheugd dat ze het snapt)* O! In een hotel!

Joke: *(zuinig)* Soms. Maar dat is duurder.

Gea: *(vol onbegrip)* Wat is duurder?

Joke: *(hoofdschuddend)* Alles, want vaak moet je dan met z'n tweeën er naartoe... En sommige hotels willen het liever niet. *(Bert en Wim van rechts op. Wim nu normaal gekleed, eventueel in pyjama met kamerjas, steunend op krukken, linkervoet zonder schoen, hinkend. Wordt geholpen door Bert)*

Bert: *(geruststellend tot Wim)* Je zult zien, het is een zweepslag... Ze maken een foto en zwachtelen je in... Veertien dagen verplichte rust, ik heb het in dienst veel meegemaakt.

Wim: *(benauwd en bedrukt)* Zal je m'n baas straks horen...

Joke: *(hartelijk)* Die is vol begrip en medeleven. Je krijgt een andere baan binnen het bedrijf, én opslag!

Wim: *(verrast, blij)* Wat vertel je me nou?

Gea: *(kust hem blij)* Ga nou maar snel met Bert mee... Dit goede

nieuws zal de genezing bést bevorderen!

Wim: *(opgetogen)* Dat zijn tenminste nog eens goede berichten!

Gea: *(bezorgd)* Doet het nog erg veel pijn?

Bert: Ik hem 'm vier paracetamols gegeven, dan is het uit te houden...

(tot Wim) Nou, kom mee, manke, dan zijn we met een paar uurtjes weer thuis... Dag meiden! *(Wim hinkend op krukken, Bert behoedzaam helpend, beiden links het toneel af)*

Joke: *(opgeruimd)* Tot straks! Het beste!

Gea: Dag lieverd... Zal ik nou tóch niet even mee gaan?

Joke: *(licht sarcastisch)* Hij geneest echt niet vlugger als jij er steeds met je snufferd overheen staat.

Gea: *(Wim nakijkend en nawuivend)* Ja, maar zie je... Eigenlijk doen Wim en ik altijd alles samen...

Joke: *(beslist)* Dan zal je er toch even aan moeten wennen dat dat in jouw eventuele nieuwe baan beslist n i e t kan!

Gea: Hostess?

Joke: Niet steeds aan de hand van je eigen kerel.

Gea: *(begrijpt er niets van)* M'n eigen kerel?

Joke: Het lijkt me beter dat je eerst maar eens solliciteert. Een avondje op proef meedraaien, of een paar avondjes... Misschien ligt het je, misschien ligt het je helemaal niet... Tja, dan wordt het toch weer badkamers soppen en WC's schoonmaken voor vijftien euro per uur.

Gea: *(begrijpend)* Dat doen jullie ook?

Joke: Nee, daar hebben we twee illegalen voor. Uit Mauretanië.

Gea: *(knikkend)* Die logeren ook in jullie hotel.

Joke: Die slapen in het fietsenhok.

Gea: (*verbijsterd, verontrust*) In de winter?

Joke: (*scherp*) Doe niet zo sentimenteel. In hun eigen land verhongeren ze of ze worden doodgeschoten. In een asielzoekerscentrum verpie-teren ze en worden ze na een jaar of drie de straat op geschopt. Bij ons verdienen ze, ze kunnen droog slapen, ze krijgen te eten. Waar moeten we ze dan onderbrengen, in het Hilton?

Gea: (*verrukt*) O, hostess in het Hilton... Zou ik dat kunnen?

Joke: We moeten alleen een andere naam voor je verzinnen... We werken allemaal met een andere naam... (*peinzend*) Eens denken...

Gea: (*opgetogen*) O ja, natuurlijk... Voor zo'n naamplaatje op je borst...

Joke: (*verbaasd*) Hè?

Gea: (*enthousiast*) Ja! Zo'n button! Met je naam erop, de naam van het hotel enzo... Dat zie je toch altijd op de televisie, in films die over hotels gaan?

Joke: (*perplex*) Waar wil je die dan op vastmaken?

Gea: Nou, gewoon... Op de revers van je jasje.

Joke: (*argwanend*) Revers van je jasje?

Gea: Van je mantelpakje. Hostesses dragen altijd een mantelpakje. En zo'n leuk hoedje!

Joke: (*bedachtzaam*) O, je gaat op D I E toer! Het zedige meisje! Ja, da's misschien ook wel leuk, daar is wel eens vraag naar... Dan noemen we je "Babette", dat klinkt leuk Frans... een beetje ondeugend, daar houden sommige mannen erg van.

Gea: En dan wijs ik ze hun kamer, en zo.

Joke: Juist.

Gea: Zijn er veel kamers?

Joke: Een stuk of zes.

Gea: (*verbaasd*) Zes kamers maar? Heeft het Hilton maar zes kamers?

Joke: Meer heb je er niet nodig. Maar wij zitten meer in eh... hoe zal ik het zeggen... eh... wij zitten meer in een soort dependance van het Hilton.

Gea: O, ik begrijp het. Ingang achterom?

Joke: Achterom is duurder. Veel duurder.

Gea: Hoe laat moet ik beginnen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto